Jílovský školák č. 4

ŠKOLA PRO RADOST ZŠ JÍLOVÉ U PRAHY

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy **ročník II., únor 2010**

Letos byla zima opravdu štědrá na sníh - takhle nám v lednu zapadala škola. Sněhuliáda se bohužel nekonala, takže jsme si sněhuláka přetiskli aspoň na obrázku ze školního kalendáře na rok 2010. Nakreslila ho Sarah Štědronská ze 4. třídy. *Foto školy: Filip Rabiňák*

SNĚHU JSME SI UŽILI AŽ DOST!

Nejvíc jsme se radovali z toho, že v posledních týdnech napadl sníh. A že by ho bylo málo, to se nedá říci. Skoro všichni rádi sáňkujeme, bruslíme, lyžujeme nebo jezdíme na snowboardu. Je jen škoda, že jsme někdy i v tak krásné dny museli do školy, i když nás sníh pod okny lákal, ať do něj skočíme. Ale odpoledne hned po škole jsme lítali venku a dováděli. Naštěstí sníh vydržel až do „jarních" prázdnin!

Pokračování na straně 3

CO NÁS ČEKÁ VE ŠKOLE

- **Pololetí je za námi, jarní prázdniny jsme si odbyli už v zimě. A po zimních radovánkách s horami sněhu se začínáme těšit na jaro.**
- **V pátek 12. února se koná zápis dětí do 1. tříd.**
- **Od 12. do 19. 2. se uskuteční lyžařský výcvik 7. ročníků.**
- **17. 2. se koná školní kolo v recitaci pro 1. stupeň. 2. stupeň soutěžil už 10. 2.**
- **20. 2. se těšíme na dětský karneval.**
- **3. 3. bude zasedat žákovský senát a ekotým.**
- **Deváťáci se připravují na ples, který se uskuteční 20. března. (r)**

CO SE VE ŠKOLE CHYSTÁ

Jsem moc ráda, že na mne ve školních novinách zbývá stále méně místa, proto jenom stručně: s kolegy stále přemýšlíme, jak v naší škole zlepšit prostředí i nabídku poskytovaných služeb tak, aby se u nás dětem líbilo a rodiče byli spokojeni.

Při příležitosti zápisu do prvních tříd se s vámi o plány podělíme a v září můžeme společně „zkontrolovat", co se podařilo a co ne. Tak tedy - od září chceme otevřít školní klub pro děti z vyšších tříd. Zjišťujeme podmínky prodloužení provozní doby školní družiny, chceme zavést anglický jazyk pro zájemce už od prvních tříd, pracujeme na zařazení školy do sítě ZŠ pracujících s nadanými dětmi, „tzv. Fořtíkovy školy". Připravujeme výběr ze dvou jídel v jídelně, už teď myslíme na prázdninový pobyt ... Tak s chutí do práce! Hodně štěstí všem ve druhém pololetí! **Květa Trčková**

VZKAZ NAŠIM BUDOUCÍM PRVŇÁČKŮM

Když jsem já šla k zápisu, hrozně jsem se těšila. Počáteční strach ze mne brzo vyprchal a byla to pro mne jedna velká hra. Chodila jsem s rodiči a mladší sestrou z jedné třídy do druhé. V jedné jsem zpívala, ve druhé pracovala s paní učitelkou a také jsme se fotografovali. Největší zážitek mám ale z počítání. Seděla jsem u stolu, na kterém ležela v krabičce čísla a znaménka. Můj úkol byl seřadit čísla od jedné výš, desítkou to mělo skončit. V krabičce jsem ale uviděla ještě něco... Vytáhla jsem to a povídám „jedenáct". Paní učitelka se mile usmála a řekla, že to jedenáct není, ale převrácené rovnítko. V tu chvíli mi bylo trapně, ale učitelka mě pochválila slovy „jsi bystrá holka". Teď už chodím do osmé třídy a rozhodně jedenáctku od rovnítka poznám. A tak vzkazuju budoucím prvňákům, že není čeho se bát. Vždyť při vás stojí rodiče a také budoucí patroni. **Alina Malysh, 8. A**

KRÁTCE ZE ZŠ

● **Dne 4. 12. 2009 po škole chodili čerti, Mikuláš a anděl.** Bohužel na druhý stupeň už vůbec nechodí, ale na prvním stupni řádili. Každého, kdo zlobil, čerti popadli, strčili do pytle, odběhli ze třídy a bůh ví, co se pak dělo dál. Ten, kdo vůbec nezlobil, dostal od anděla sladkou odměnu. (ryka)

● **V týdnu od 7. do 13. 12. jsme měli chřipkové prázdniny**, které vyhlásila ředitelka školy. Učitelé nám domů rozdali práci skoro z každého předmětu. (gav)

● **V pondělí 14. 12. 2009 chyběla u nás v 6. A třídní učitelka,** která měla mít první hodinu zeměpis. Naštěstí se to vyřešilo a my měli „supl". (ryka)

● **Pro žáky osmých tříd se konala 14. 12. beseda** s právníkem Karlem Kašparem z psychologické a právní poradny. Byla o problémech, které mají dospívající děti. (dory)

● **14. 12. se konala olympiáda z českého jazyka.** Zúčastnilo se jí osm žáků. (gav)

● **V sobotu 19. 12. odjeli do divadla** všichni členové Klubu mladého diváka. (gav)

● **21. 12. - 27. 12.** V pondělí a v úterý nám paní ředitelka dala ředitelské volno, ve středu začaly vánoční svátky. (gav)

● **Dne 6. 1. 2010 se konalo setkání žákovského senátu.** Tentokrát v jedné z místností u tělocvičny. Bylo nám sděleno, že ji bude využívat jen senát. Dobrá zpráva a překvápko! Ta místnost je celkem hezká a po pár úpravách bude jako nová. (ryka)

● **Dne 12. 1. 2010 opět zasedal žákovský senát.** Probírali jsme opět školní akce a soutěže, ale také školní nedostatky a různé problémy. Vše se nakonec vyjasnilo a my jsme se dohodli, které akce zařadíme do jarního programu. To vám zatím neprozradím.

● **Dne 13. 1. se konala pro šesté třídy Biologická olympiáda**. Na starost měla vše učitelka přírodopisu na 2. stupni Ilona Krejčí. Otázky byly opravdu těžké, takže já jsem skončila až na 17. místě. (ryka)

Tak to jsou budoucí prvňáci. Takhle nesmělí, když se byli v naší škole podívat s mateřskou školkou. Foto: archiv ZŠ

PATRONI SE UŽ NA BUDOUCÍ PRVŇÁKY TĚŠÍ

Na naší škole můžeme už třetím rokem říkat deváťákům „patroni". Mají totiž na starost malé prvňáčky, kteří ještě školní život neznají a mají z toho strach. Nevědí, jak to ve škole chodí a třeba se i bojí starších spolužáků.

Patroni proto svým svěřencům pomáhají a navštěvují je a jejich úkolem je malé děti strachu zbavit. Povídají si s nimi, ukazují jim školu a i přes velký věkový rozdíl se z nich stanou kamarádi. Někdy se až divíte, jak si i ten velký třídní rošťák svého svěřence oblíbí a moc hezky se o něj stará.

Příští rok už budu v deváté třídě, takže mě to čeká taky. Ale nebojím se toho, naopak, už se moc těším! **Dominika Rybářová**

DOJÍŽDĚNÍ DO ŠKOLY NENÍ ŽÁDNÁ VĚDA

Já jezdím do školy autobusem už od první třídy. Cesta mi trvá přibližně 15 minut. Od první třídy až do šesté jsme platili za cestu z Okrouhla do Jílového u Prahy 4 Kč, od páté do sedmé to už bylo 5 Kč. Teď už většina dětí, co dojíždějí s námi, mají legitimaci, která stojí 150 Kč na celý školní rok 2009/2010. **Gábina Vacková**

POLOLETÍ JSME KONČILI V MODROFIALOVÝCH BARVÁCH

Od 1. září, kdy jsme po dlouhých prázdninách nastoupili do školy, uplynulo už půl roku. Čas plyne opravdu rychle. Celých pět měsíců jsme ve škole sbírali známky, dobré a nebo špatné. Někomu se vedlo lépe, někomu naopak. To se ukázalo 28. 1. 2010, když každý žák dostal své vysvědčení.

Ten den byl u nás ve škole ve znamení modré a fialové barvy. Všichni byli proto oblečeni v těchto barvičkách. Bylo krásné, když se na školních chodbách potkávali jen modré a fialové děti a učitelé. Konala se také soutěž o nejvíc modrofialových žáků ve třídě.

V pololetí jsou samozřejmě pololetní prázdniny a ty byly 29. 1. Na ně pak navázal víkend a po něm hned i jarní prázdniny, které trvaly týden. Každý je využil podle svého. Někdo doma odpočíval, ale spousta ostatních třeba vyrazilo do zasněžených hor. Ať tak či tak, všem se prázdniny hodily.

Můžeme si oddychnout. Půlka školní docházky je už za námi a tu druhou určitě všichni hravě zvládneme. **Dominika Rybářová**

Když se na běžkách nezadaří...

ZÁPIS JE PRO PRVŇÁKA DŮLEŽITÝ KROK

Já jsem se do první třídy moc těšila, to jsem ještě nevěděla, co mě tam čeká. K zápisu jsem přišla s rodiči, ale jak to všechno přesně probíhalo, si už teď nepamatuji, je to přece jen hodně let. Prošli jsme nějaké třídy na prvním stupni, seznámila jsem se s paní učitelkou, a tak jsem byla ze školy opravdu nadšená.

Protože už jsem v osmé třídě, připravuji se na to, že budu patronkou některého z dětí, které právě přijdou k zápisu.

Gábina Vacková

AKTIVITY EKOTÝMU

Ve středu 2. 12. byla další schůzka ekotýmu. Dostal jsem společný úkol ještě s Lukášem Pištěkem: pokud v jídelně bylo na obědě víc košů (v případě, že se podávalo ovoce apod.), měli jsme doběhnout pro paní učitelku Krištůfkovou nebo pro paní ředitelku, půjčit si fotoaparát a vnitřek košů vyfotografovat. Je to kvůli zdokumentování třídění odpadu v naší škole.

✿

Ve středu 6. 1. se v 5. B zase sešel ekotým. Naštěstí jsem tu už z naší třídy nebyl sám. Bavili jsme se o tom, že by na WC mohly být veselejší barvy na stěnách, a také o tom, jak budeme sledovat třídění odpadu. Odpoledne jsme se dokonce byli podívat ve školní kuchyni, abychom zjistili, jak se tam třídí odpad.

✿

V úterý 26. 1. se v učebně 4. B konalo pracovní setkání ekotýmu. Schůzka začala ve stejnou dobu jako vyučování a skončila až ve 13.00. Během té doby jsme se seznámili, zahráli živé pexeso (dva a více žáků představují hráče a ostatní děti představují kartičky). Také jsme připravili dvanáct plakátů (6 malých a 6 velkých) se 7 kroky Ekoškoly a s jejich podrobným obsahem. Bylo to báječné, určitě se do Ekotýmu přihlaste taky!

Jirka Janoušek

NAKONEC JSME SE PŘECE JEN ANGLICKÉHO DIVADLA DOČKALI

Po půlroční přípravě se 15. ledna dočkali žáci s paní učitelkou Košťákovou svého vystoupení v jílovském kulturním centru (KC). Představení bylo odloženo před Vánocemi kvůli chřipkové epidemii a uskutečnilo se o pár týdnů později. Celý půlrok zkoušely třídy své scénky, každý týden hodinu před vyučováním. Když nastal den D, přišli účinkující celí nervózní na generální zkoušku do KC.

Ráno jsme zkoušeli a připomínkovali chyby a odpoledne od pěti se už hrálo načisto před diváky. Nejdříve vystoupily čtvrté třídy, po nich páté a sedmé a nakonec my osmáci. Každá třída měla vlastní hezké představení. I ti nejmenší hráli s velkou vervou a opravdu se velmi snažili. Na začátku a na konci se zpívalo. Sice to byly písničky vánoční, ale nikomu to nevadilo. A když jsme nakonec stáli před diváky, kteří nám tleskali, věděli jsme, že jsme odvedli dobrou práci.

Alina Malysh a Dominika Rybářová, 8. A

Anglické divadlo se mělo v KC konat už před Vánocemi. Kvůli chřipkám bylo představení odloženo na leden. *Foto: archiv ZŠ*

ZIMA

A zase je tu zima,
mrazy, sníh a rýma...
Vánoce a prima svátky,
koulování, sněžné hrátky.

Krajina jako od Lady...
Ledové rampouchy dělají
parády.

Pod sněhovou peřinou
příroda nabírá sílu,
aby se zas na jaře
dala pěkně k dílu.

Kamila Rybářová

KLUB MLADÉHO DIVÁKA NÁS BAVÍ

„Klub mladého diváka“ patří k zájmové činnosti určené pro žáky druhého stupně. Členové klubu mají možnost navštěvovat různá divadelní představení. Jako dospělý doprovod s námi jezdí paní učitelky J. Matoušková a S. Fourová.

Zatím jsme viděli jen dvě představení. V pátek 27. 11. se jelo do Divadla pod Palmovkou na komedii „Sugar“. Bylo to fakt senzační a hodně vtipné. Druhé se uskutečnilo v sobotu 19. 12. Byla to Noc na Karlštejně v Karlínském divadle. Toto představení s Monikou Absolonovou, Václavem Vydrou a s dalšími výbornými herci bylo také moc pěkné. Já osobně jsem to už viděla, ale pořád se mi hodně líbí.

Ještě nás do konce sezony čekají dvě divadla.

Alina Malysh

URČITĚ SI NĚKDY ZAJEĎTE DO PLANETÁRIA

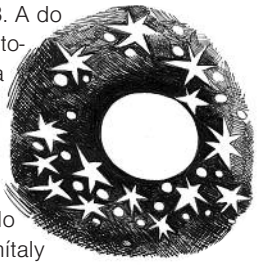

V úterý 5. 1. jsme jeli s naší třídou 3. B a s 3. A do pražského planetária. V 8.00 nás vyzvedl autobus a jelo se do Prahy. Když jsme dorazili na místo, bylo ještě příliš brzy, a tak jsme si dali svačinu. Pak už jsme si šli prohlédnout expozici ve vstupní hale. Bylo to tam moc zajímavé, viděli jsme například i rakety v porovnání s velikostí člověka. Potom jsme šli do malé kopule, kde se na stěny a strop promítaly hvězdy a souhvězdí. Když jsme si prohlédli vstupní halu, zamířili jsme do velké kopule - hlavní části expozice. Tam se také promítalo, ale promítání doprovázely dva hlasy, na rozdíl od té malé, a promítání bylo delší. Někdy se tam určitě vypravte taky!

Jirka Janoušek

PŘÍRODOPISNÁ PRAKTIKA V MUZEU

V úterý 24. 11. navštívili žáci osmých tříd z volitelného předmětu Přírodopisná praktika Národní muzeum v Praze. Vystavená tam byla zvířata a vlastně všechny živé organismy. Byla tam také výstava na téma vznik planety Země. Žáci tam plnili úkoly, které jim zadala paní učitelka Krejčí. Byl to moc pěkný výlet, všem osmákům se moc líbil.

Dominika Rybářová

TYKADLO V NAŠÍ ZŠ

V době chřipkových prázdnin, i přesto, že škola byla pro děti uzavřená se tu konalo natáčení pořadu TYKADLO. Uvádí ho Míša Maurerová, která je moc fajn a všem nám byla sympatická. 12. a 26. ledna vysílala ten pořad televize na ČT 1. Kromě jiných dětí tam účinkovali i někteří redaktoři Jílovského školáka.

Aneta Cihlářová

SNĚHU JSME SI UŽILI AŽ DOST!

Dokončení ze str. 1

Ale pozor, sníh může být i nebezpečný! Určitě vám učitelé i rodiče radili nechodit blízko budov, protože sníh padal i ze střech. Nebo jsme taky slýchali, že po sobě nemáme házet „ledovky“, protože bychom tak mohli kamarádům ublížit. A tak všem přeju, dokud tady ten sníh je, ještě si ho užívejte!

Alina Malysh

JAKÁ BYLA VÝSTAVA V BETLÉMSKÉ KAPLI

O vánočních prázdninách jsme s naší rodinou vyjeli do Prahy, podívat se do Betlémské kaple na výstavu betlémů.

Byly tam betlémy z vosku, ze dřeva, ze šustí, z papíru..., háčkované betlémy, betlémy z perníku, prostě ze všeho možného. Dva byly dokonce pohyblivé na způsob kukačkových hodin. Já bych je nazvala „betlémovky“.

Prodávali tam i háčkované vánoční ozdoby, hvězdičky z papíru a také zvonky. To se mi hodilo, protože mám doma skromnou sbírku zvonků. Jen jsem si ale jeden vybrala a zaplatila ho, málem se mi rozbil. Jedna paní, co stála přede mnou, mi ho skoro vyrazila z ruky.

Na výstavě byl i pan řezbář, co ukazoval, jak se vyřezávají postavičky do betlémů. Mně se taky líbilo „jezírko štěstí“. Po vodě tam plul dřevěný list ze stromu a kdo se do něj trefil pětikorunou, měl by mít celých pět let štěstí. Když se trefil dvoukorunou, čekaly ho dva šťastné roky a kdo „kačkou“ (1 Kč), mohl čekat jeden rok štěstí. Já takovým věcem moc nevěřím, ale ráda všechno zkouším. Ten, kdo tam byl, ví o čem mluvím.

Byla to opravdu nádherná výstavka a moc se hodila pro vánoční čas. Po návštěvě kaple jsme se ještě prošli po Staroměstském náměstí. Koupili jsme si tam trdelník a langoše... Prostě nádherný den a krásné zakončení vánočních prázdnin.

Anička Romanová

TÁBORNÍCI SBÍRALI NA HORÁCH ZMRZLÉ BORŮVKY

Ve dnech 4. až 6. 12. 2009 se uskutečnil víkendový zájezd do Rokytnice nad Jizerou. Mělo se jet na běžky, ale protože nebyl sníh, vyrazili jsme na túry. Sraz jsme měli u klubovny v 18 hodin. Sešlo se nás jako vždy málo - jen 6 dětí, ale taky dva psi Sav a Gold. Nasedli jsme k vedoucímu Jirkovi do malého „autobusu“ a vyrazili na hory!

Chata je na kopci, ale tentokrát jsme vyjeli až nahoru k chatě. Hurááááá! Tam nás už přivítala rodina Chlumeckých s dětmi. Jirka nám přidělil pokoj a začali jsme vybalovat. Navečeřeli jsme se a zahráli kostky. Ten, kdo prohrál, musel mýt hrníčky od snídaně. Naštěstí jsem to já nebyla.

Ráno byl budíček v osm. Nasnídali jsme se, teple se oblékli, protože venku bylo zima a sychravo. Došli jsme k Labským vodopádům a přes Lysou horu na Dvoračky, kde byl plánovaný oběd. Jenže tam bylo úplně plno, a tak jsme se vrátili ke Studenovu a dolů k chatě. Nakonec jsme šli na slíbený oběd - večeři - do města. V restauraci jsme si dali něco malého k snědku a potom nám Kamil objednal poháry. Zpátky jsme šli až za tmy, a to byl ten den Mikuláš! Cesta byla do kopce, ale ani nám to nevadilo. Po

Táborníci cestou do Rokytnice. *Foto: Jiří Vorel*

další malé a povinné večeři jsme dostali za úkol zahrát malým dětem pohádku. Rozhodli jsme se pro tu známou „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“. U zkoušení jsme si užili velikou legraci. Dětem se líbila, takže jsme pak s velikým potleskem zasedli ke stolu a hráli hry. Taky tu „na polena“.

To má každý svoje polínko, na které si nožem udělá nějaký znak (třeba kříž), aby se vědělo, komu patří. Kamil pak polínka po celé chatě poschovával. Každý svoje polínko našel, až na Máju. Nakonec jsme museli na Kamila, aby prozradil, kam ho Máje schoval. Jenže ten už to ani nevěděl...!

Ráno pršelo, a proto se nám nechtělo nikam na výlet. Ale museli jsme, proto jsme přece na hory odjeli. Šli jsme na „Čerťák“ (Čertova hora v Harrachově) a cestou jsme dostali za úkol hledat borůvky. V prosinci! Samozřejmě, že musely být zmrzlé. Každý z nás ale našel aspoň jednu. Do chaty jsme dorazili na oběd a po něm nám Ivo za ty borůvky připravil pomeranč, banán a čokoládu.

Pak už nás čekalo jenom balení a úklid. Nasedli jsme do našeho miniautobusu. Po cestě domů byla ještě jedna zastávka, a to v Jilemnici. Navštívili jsme tam muzeum s lyžemi, kde měli taky krásný betlém. Pak už nás čekala jen cesta domů. Výlet se nám jako vždy líbil, ale jako vždy lituju, že nás nejelo víc.

Aneta Cihlářová

PŘIJĎTE SI ZALYŽOVAT DO CHOTOUNĚ!

Večerníní lyžování v Chotouni. *Foto: archiv*

Letos se v Chotouni na sjezdovce zase lyžuje. Je to tam moc bezva, hlavně večer to tam nejsou skoro žádné fronty. O víkendu a o prázdninách je to ale přesně naopak. Na sjezdovce to pak není zrovna ideální, když je plná.

A jak to tam funguje? Přijedete na velké parkoviště, u pokladny si koupíte kartu s body nebo časovou. Když je málo lidí, vyplatí se spíše časová. Zaplatíte zálohu na kartu 100 Kč, nasadíte lyže nebo snowboard, kartu strčíte do turniketu a počkáte, až na vás dojde řada. Můžete si vybrat, jestli chcete na kratší a pomalejší vlek, nebo ten delší a rychlejší. Pak už jen nasednete na pomu a hurá na kopec! Na konci vleku se pustíte a hurá s kopce! A takhle to jde pořád dokola, až do té doby, než začnete mít hlad. Hned vedle sjezdovky proto stojí bufet, kde si můžete koupit třeba čaj, ale i studené nápoje a nějaké to jídlo.

Když vám vyprší čas nebo projezdíte body, vrátíte kartu, sundáte lyže nebo snowboard a uháníte domů.

Aneta Cihlářová

LUŠTĚTE S NÁMI

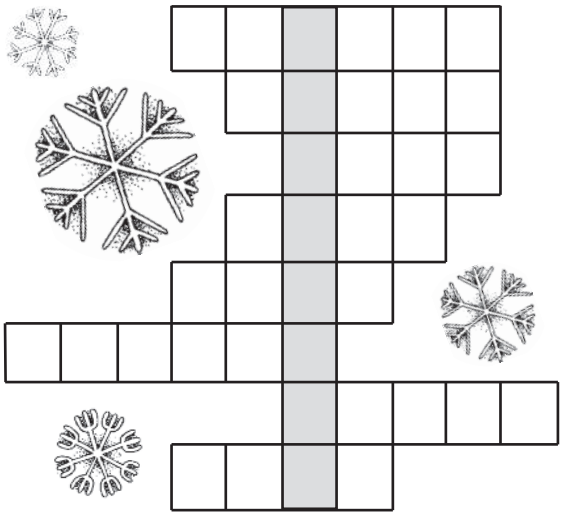

1. Aby ti nebylo zima na hlavu, musíš mít ...

2. Při pořádné koulovačce nesmí chybět ...

3. Chci si zabruslit na ...

4. V zimě jezdíme rádi lyžovat na ...

5. Když jdu ven, kolem krku si dám ...

6. Jsou jednou za rok ...

7. Co nemají rádi sněhuláci ...

8. Bez něj si zimu představit neumíme ...

VYLUŠTĚNOU TAJENKU pošlete na e-mailovou adresu naší redakce *jilovsky.skolak@seznam.cz.*
Jeden vylosovaný luštitel obdrží cenu. **Luštěnku připravila Alina Malysh**

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky Základní školy Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ: Jiří Janoušek 3. B, Barbora Džerengová 5. A, Kamila Rybářová 6. A, Michaela Hozmanová 6. A, Aneta Cihlářová 6. A, Anička Romanová 6. A, Filip Rabiňák 6. A, Kačka Koloničná 6. A, Lucie Moravcová 6. A, Alina Malysh 8. A, Dominika Rybářová 8. A, Gabriela Vacková 8. A; korektury Jaroslav Chlumecký 9. A; vedoucí kroužku Jana Linhartová. JŠ ročník II., číslo 4/2/2010; vyšlo 12. 2. 2010, náklad 400 ks. www.zsjilove.cz

Naše únorové téma: DOBRO A ZLO

Tentokrát jsme pro vás napsali články na téma dobro a zlo s často skutečnými událostmi (zlo - např. ubližování děvčatům, dobro - např. charita jako pomoc druhým). Na toto téma si můžete přečíst i naše osobní názory. Doufáme, že se vám příloha bude líbit. (jj)

ŠPATNOSTÍ KOLEM NÁS JE MNOHO

Co je špatné? Špatných věcí je na světě mnoho. V oblasti zločinů se hodně mluví třeba o prodeji drog, o krádežích a loupežích, dokonce i o vraždách. To všechno jsou zločiny, ale křesťanství například řadí mezi špatné vlastnosti i lenost. Špatností je kolem nás bohužel mnohem víc, vyjmenovat bych je ani nedovedla. Dokonce si myslím, že každý člověk nějakou špatnou věc ve svém životě už udělal nebo teprve udělá.

Bára Džerengová

Někdy se nám může zdát život těžký. To je pak potřeba obrátit se na dobré kamarády nebo na rodiče. Foto: archiv JŠ

ZLO, KTERÉ VIDÍM

Myslím si, že to opravdu strašné zlo v našem nejbližším okolí není (např. teroristické útoky). Ovšem tu a tam se nespravedlnost vloudí. Jako třeba když dva kluci z naší školy v parčíku na náměstí zbili dvě holčičky a ještě na ně stříkali sprej proti bradavicím, což si kluk k dívce nesmí dovolit.

Podle mne je ubližování děvčatům jedním z nejčastějších příkladů zla. Zlo ale nemusí být jen ubližování člověku. Jeho dalšími projevy jsou také třeba bezohledné týrání zvířat a kácení lesů, tedy ničení přírody. Mimo jiné je pořádné zlo kradení a ničení cizích věcí (vandalství). **Jirka Janoušek**

Proč máme rádi pohádkové příběhy? Vždycky v nich vítězí dobro nad zlem. A je to tak i v životě? Ilustrační obrázek

Ke špatnostem patří i kouření a drogy. Obrázek z archivu JŠ

S PANÍ PSYCHOLOŽKOU O ŠIKANĚ

Na lednový novinářský kroužek jsme si pozvali naši školní psycholožku Libuši Šafránkovou a poprosili jsme ji, aby nám řekla svůj názor na šikanu. Vlastně to byla taková malá beseda. Dozvěděli jsme se, že existuje několik druhů šikany: ignorace (např. jsou tři kamarádky, ale dvě se chovají jako by tam ta třetí nebyla), ničení něčeho, s čím si někdo dal práci (např. malíř maluje zeď, kolem jdou děti a čerstvou malbu mu počmárají křídou), posmívání, pomlouvání (žáci se třeba smějí jednomu chlapci, protože nosí brýle a pomluví ho před kamarády) a mnoho dalších. Šikana však může být i fyzická a i dospělí se můžou stát obětí nebo také původcem šikany. **Jirka Janoušek**

ŠIKANA MÁ NEJRŮZNĚJŠÍ PODOBY

Ke špatnostem dnešní doby patří samozřejmě šikana. Je to ubližování a není to příjemné. Existuje spousta druhů šikany a jedna je horší než druhá. Jednou z nich může být i šikana učitele žákem. Pro učitele je to velmi ponižující a hodně se mu tak ubližuje. Nejvíc se zlí žáci zaměřují na učitele, kteří nemají u dětí respekt, jsou starší nebo naopak právě nastoupili do školy a jsou na děti až moc hodní. A jak taková šikana může vypadat?

Žáci mohou šikanovat učitele tím, že mu odmlouvají, ignorují jeho napomenutí, příkazy nebo dokonce i jeho. Dělají naschvály, např. mu nalijí lepidlo na židli a vymýšlejí další nejrůznější špatnosti. To všechno je opravdu hrozné a ten, kdo to dělá, by potřeboval něco podobného sám zažít na vlastní kůži, nebo jít někam na léčení, protože rozumný člověk se takhle nechová. Já osobně doufám, že v naší škole takoví „grázlové“ nejsou. A pokud vidíte, že někdo ve vaší blízkosti někoho šikanuje, ať malého, dospělého nebo staršího člověka, nebuďte k tomu lhostejní! Můžete totiž jednou přijít na řadu i vy. **Alina Malysh**

KAŽDÝ ČLOVĚK MÁ PRÁVO NA SPOKOJENÝ ŽIVOT

Povídání s paní psycholožkou Mgr. Libuší Šafránkovou o šikaně bylo moc zajímavé. Určitě každý ví, co je to šikana. Je to buď tělesné ubližování, nebo psychické, ale málokdo už ví, že za šikanu se považuje i ignorování určité osoby. To znamená, že ostatní někoho vyřadí z kolektivu a dělají, že neexistuje. Údajně je to nejhorší forma šikany.

Šikana ale není jen mezi dětmi. Může se objevit i u dospělých a nebo u dítěte a dospělého. Nevěříte? Vzpomeňte si na některé své spolužáky a jejich chování k učitelům!

Paní psycholožka nám mimo jiné řekla jednu důležitou větu: „Ať je člověk jakýkoliv, má právo na spokojený život.“ A to je pravda. Každý je jiný a od ostatních se něčím odlišuje. Nikdo by se tedy neměl vysmívat druhým, ani je soudit, protože každý může být takový, jaký chce. Měli bychom respektovat ostatní takové, jací jsou.

Pokud byste se stali obětí šikany, rozhodně si to nenechávejte pro sebe, ale řekněte to někomu, komu důvěřujete. Třeba i paní psycholožce, která je v naší škole proto, aby nám pomáhala. Nebojte se toho! Já osobně bych si přála, aby na naší škole žádný případ šikany teď ani v budoucnu nebyl. **Dominika Rybářová**

Natáčení České televize pro pořad Tykadlo se zúčastnili také někteří členové novinářského kroužku. Foto: archiv ZŠ

TYKADLO NA DALŠÍ TÉMA: ŽE BY NÁVOD K OPISOVÁNÍ?

Abych se přiznala, já taháky moc nepoužívám, spíš se někdy radši poradím s kamarádkami v lavici. Ale myslím, že pro někoho je to dost důležitá pomůcka, když si prostě neví rady. Což se někomu stává dost často. A právě tohle téma k nám do jílovské školy přijel probrat televizní štáb ČT 1, který u nás natáčel pořad Tykadlo. Tento pořad uvádí Míša Maurerová, která nás také vyzpovídala. S televizí ale přijel ještě jeden host - paní psycholožka, která nám objasnila nějaké otázky týkající se probíraného tématu „Taháky a opisování“. Mluvilo se hlavně o tom, jak často podvádíme při písemkách, jestli mívá-me nějaký ten taháček atd.

A já se tam dozvěděla, že jeden celý tahák se dá klidně schovat na podrážku u boty, za rukáv nebo dokonce i za prstýnek.

Vážně to bylo celkem zajímavé a zábavné. Já jsem tedy nikdy moc nepodváděla, ale možná by nezaškodilo, nějaký ten trik okoukat. Třeba se to může někdy hodit! **Kamila Rybářová**

NĚKDY JE MOŽNÁ LEPŠÍ BÝT ZLÍ

Myslím si, že zlá nejsem, ale jsem taková jen na toho, kdo si to zaslouží a koleduje si o to. Ale znám i jiný druh zlosti - a to je zlost pro dobrou věc. Často jí používají rodiče, když na své děti křičí, zakazují jim, nutí je k něčemu a kážou jim. Leckdo si potom říká „oni jsou na mě zlí, nic mi nedovolí, nikam mě nepustí“. Jenže ono to tak docela není! Když vám tohle rodiče dělají, nechtějí vám ubližovat, ale pomoci. Vlastně podle toho poznáte i to, že vás mají rádi, že jim na vás záleží. Já tohle párkrát zažila a věřte tomu nebo ne, kdybych tenkrát neposlechla možná, asi bych špatně dopadla. Takže zkuste poslouchat a časem si možná řeknete, že někdy je prostě lepší být zlí. **Kamila Rybářová**

CHARITA ZNAMENÁ DOBROČINNOST, ANEB POMÁHEJME POTŘEBNÝM LIDEM

NAŠE ŠKOLA A PROJEKT UNICEF

Abychom mohli pomoci třeba dětem v Africe, které mají hlad nebo jsou nemocné, existují různá sdružení, která vybírají peníze, a za ty se těm potřebným nakoupí něco, co jim chybí. Dalším dobrým skutkem je adopce dětí na dálku. Podobné jsou ale také možnosti, jak podporovat třeba zvířata v zoologických zahradách.

Nejznámější charitativní organizací je asi Unicef. Naše škola je také zapojena do tohoto projektu. Před časem se tu prodávaly různé věci s logem Unicef a vybrané peníze šly právě na charitu.

Existují ale také některé charity, kterým bychom neměli věřit. Už se totiž stalo, že někteří podvodníci peníze nevybírají pro děti nebo pro nemocné lidi, ale pro sebe. Proto bychom si měli o každé charitě získat co nejvíc informací, abychom náhodou nenaletěli.

Aneta Cihlářová

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ ŽIVOT DĚTEM

„Naším posláním OsŽd (Občanské sdružení Život dětem) je pomoc nemocným dětem v rámci celé České republiky. Každý z nás se může v životě ocitnout v těžké situaci, kdy potřebuje pomoc a podporu okolí.“

To je úryvek z textu „Naše poslání“, který jsem si přečetla na adrese **www.zivotdetem.cz.**

Cílem této organizace je společným úsilím pomoci všem, kteří pomoc a zájem opravdu potřebují.

Pomoci jim můžeme jakkoli. Já si například kupuji magnetky s koťátky a štěňátky za 35 Kč, už jich mám spoustu. Tyto magnetky se prodávají také v naší škole na vrátnici.

Sdružení pomáhá hendikepovaným dětem, sirotkům atd., snaží se pomáhat a ukazovat jim lepší směr.

Podobně to může být s postiženými dospělými lidmi. Dozvěděla jsem se o jednom muži, který nemá ruce, ale byl schopen nakreslit plno krásných obrazů pomocí nohou.

Doporučuji vám internetovou stránku **www.zivotdetem.cz** navštívit, je opravdu zajímavá.

Anča Romanová

VŠECHNO ZLÉ JE PRO NĚCO DOBRÉ

Začnu krátkým vyprávěním. Když jsem byla o něco mladší, dostala jsem svůj první mobil. Byla jsem opravdu moc šťastná. Nosila jsem ho v kapsičce na krku. Jednou jsme jeli pro benzin k čerpací stanici. V autě mě nikdy čekat nebavilo, a tak jak jsem spatřila klouzačku a kolotoč, už jsem tam utíkala. Řekla jsem si, že bych si mobil měla radši sundat, aby se mu něco nestalo, a položila jsem ho na stolek, který tam stál. Párkrát jsem se sklouzla a mamka už volala, že jedeme. Pádila jsem k autu. To, že nemám mobil, jsem zjistila až když jsme už byli skoro doma. Mamka obrátila auto a jeli jsme k pumpě zpět. Utíkala jsem k prolézačkám, ale mobil nikde... Ptali jsme se prodavačky, jestli můj telefon náhodou nenašla. Bohužel ne, jen říkala, že po nás přijeli k pumpě nějací motorkáři, a mně to hned došlo: prostě mi můj mobil ukradli! A byla to jen moje chyba. Mohla jsem si za to já sama.

Pro mne z toho plyne dodneška ponaučení, že si musím své věci hlídat a dávat si na ně pozor. A kvůli tomu, abych si to uvědomila, jsem musela přijít o mobil.

Když dostanete ve škole pětku, aspoň vás to donutí, abyste se začali učit. Když doma rozbijete talíř, víte, že si máte dát příště pozor. Když spadnete a rozbijete si koleno, budete si pamatovat, že máte být příště opatrnější. Když sáhnete do vařící vody a opaříte si ruku, budete si to pamatovat a příště už to neuděláte. Tohle všechno ukazuje na jednu pravdu, kterou by si každý měl říct v podobné situaci: že VŠECHNO ZLÉ JE PRO NĚCO DOBRÉ. **Dominika Rybářová**